

LLUÍS PAU. Dissenyador museògraf i fill de mestre de Lloret

Si fos alcalde de Lloret ...

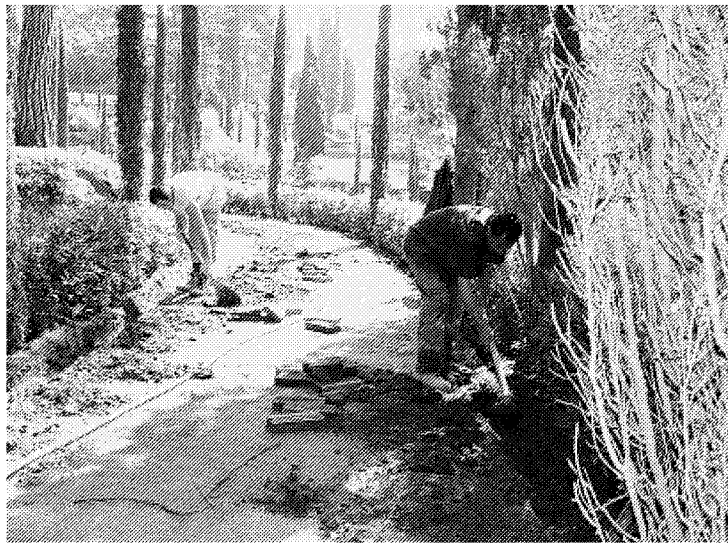
Tindria tanta feina per fer que no m'entretindria a fer-me fotos amb l'estimat Ronaldinho i buscaria temps per refer els jardins de Santa Clotilde, malmesos fa quatre dies, perquè recuperin l'esperit original de l'arquitecte Rubió i Tudurí

Si fos alcalde de Lloret, compraria les idees dels que no han guanyat el concurs pel quart Casino de Catalunya: construiria l'educada Casa del Mar de Benedetta Tagliabue al turó d'en Buc, amb el club social, la biblioteca i l'Aula Gastronòmica dels Adrià. També aprofitaria les habilitats de Juli Capella per transfigurar la construcció de l'Olympic amb l'arquitectura del Majestic irradiant la simbologia dels vincles de Lloret amb l'oci i l'hostaleria. Aprofitaria l'Escola de Crupiers i em deixaria seduir per la gastronomia de Carles Gaig. Faria tornar Xavier Albertí perquè fundés un festival amb aspiracions d'entrar en el circuit europeu que tindria com a teló de fons els encara privilegiats entorns naturals com Sant Pere del Bosch, Santa Clotilde, o la ja institucional esplanada del pi centenari de Santa Cristina (festa anual del FAD 1924-reunió de la Generalitat 1934).

No demanaria que em financessin obres ja mastegades com el centre cultural i sí que voldria complicat per construir el complex de can Xardó del qual l'Ajuntament té un projecte dels arquitectes MBM a punt de construir des del 93. És un projecte amb una aposta valenta de futur per fer front a la desestacionalització i situar els hotels en el mercat de fires i congressos del Mediterrani: Auditori-Teatre per 480+304 espectadors; 9 sales polivalents per 900 delegats, 450 places de pàrquing; Parc-estany de 50.000 m² amb 3.000 m² per a fires populars i el mas de can Saragossa com a símbol representatiu del Patronat de Turisme.

De la tercera oferta no sé massa bé que n'aprofitaria; òbviament, els certàmens literaris i la xarxa Wi-Fi. L'encara actual hotel-casino és molt difícil de salvar. De fet, ells mateixos, quan van superar el 77 l'oferta del Monterrey amb un casino dissenyat per Bofill, ja havien previst remodelar-ne les façanes, però, com es pot comprovar en el llibre-CD de la Diputació de Girona sobre 300 projectes no realitzats, mai es va portar a terme.

El grup guanyador Atzària/Guitart, més atent a les urgents necessitats empresarials de Lloret, ha jugat més bé les cartes i ha guanyat la partida. No finança un auditori ni un pàrquing. Construeix ara un pàrquing de 420 places i un palau de con-

Una de les qüestions que l'autor posaria a l'agenda de l'alcaldia és la reforma dels jardins de Santa Clotilde, a la imatge, en plenes obres. / LAURA JUANOLA

gressos, bé, una platea per a 1.000 butaques polivalents. L'autèntic palau per a congressos, exposicions, fires, teatre, concerts i dansa continuarà sent l'assignatura pendent si Lloret no vol perdre el tren de la nova economia.

Què faria amb l'actual hotel-casino i construccions similars que ocupen les perspectives urbanes més privilegiades, enterbolint la sostenibilitat sensitiva de la vista, el paisatge urbà i la imatge internacional si no tingués prou recursos per pensar-los de nou? Copiaria l'hàbil opció del consorci públic-privat de Las Vegas per restituir el prestigi de Framon Street com a testimoni del primer assentament de casinos. A Framon es van restaurar els neons i es va cobrir l'avinguda amb una gran malla transparent de leds per un audiovisual que colpeix; irradiant formes, llum i música. Espectacle urbà global i alhora domèstic per estimular creativitat.

Com traduir-ho a Lloret? Buscaria la complicitat dels empresaris de l'oci perquè confessin la imatge dels seus locals als millors enginyers de llums. Alhora construiria un gran llaç amb una malla aèria de leds, fibra i plasma, que embolicaria les construccions per oblidar; li faria do-

nar unes voltes a la rotonda sud de benvinguda per encarrar-la cap a la riera fins a desembocar al mar, això sí, després d'inundar l'avinguda de discoteques amb una cascada trepidant d'imatges, irradiant els actius naturals, culturals, econòmics i humans de Lloret. Coneixement i creativitat al carrer! per a la vital, impacient, plural i emprendora, també empenyadora, joventut d'Europa!

- Si fos alcalde buscaria la complicitat dels empresaris de l'oci perquè confessin la imatge dels seus locals als millors enginyers de llums

Si fos alcalde també aprofitaria el ganxo del Playful Downtown per desplegar uns quants monitors explicant les virtuts dels comportaments cívics i els hàbits saludables, els riscos dels contagis i excessos i, evidentment, els plaers dels massatges del mar o dels excepcionals grans de sorra de les platges... Llavors em plantaria a les fires ITB de Berlín, WTM de Lon-

drès, i al Parlament Europeu per explicar-los que Lloret és l'autèntica assemblea de la joventut d'Europa!

Uf, amb tanta feina per fer, no m'entretindria a fer-me fotos amb l'estimat Ronaldinho i buscaria temps per refer els jardins de Santa Clotilde, malmesos fa quatre dies, perquè recuperin l'esperit original de l'arquitecte Rubió i Tudurí. Un BCIN del 1919 protegit? O per desmuntar el succedani d'oficina bancària, camuflada de turística, perquè deixi d'envair el pati davant el mar de can Garriga; una casa d'indians que havia de servir per museïtzar la riquesa i creixement empresarial de principis del XX, mercès al rol social, cultural i econòmic dels que van tornar, després de fer «les amèriques». Un BCIL de 1872, restaurat el 1985, protegit? O per capgirar les «bellvitjades» de Fenals Oest-Santa Clotilde perquè deixin d'estar orientades a nord les sales d'estar dels blocs que s'hi han construït. Però, com que no seré mai alcalde, què més haurem de suportar de l'actual consistori municipal, més interessat a accelerar l'ampul·lós pla general per duplicar l'actual població que per projectar futur sostenible i protegir actius heretats?

On estan les famílies que a principis del XX van tenir la sensibilitat, cultura i empenya d'encarregar a arquitectes com Gallissà, Puig i Cadafalc, Conill, Artigas o escultors com Arnaú, Barnadas o Smith, els impressionants 23 panteons modernistes del parc del Cementiri?

Estic pel progrés i pel creixement. Estic pel casino, l'autopista, el tren i l'urbanisme sostenibles i atents a les virtuts del territori i els seus habitants. Estic per l'arquitectura modernista de principis del XX alhora que per la més contemporània de Martorell-Bohigas-Mackay, Bofill, Benedetta, Capella o Vázquez, perquè crec en la funció social i irradiant del disseny, els espais públics i la mobilitat per a tothom com a paisatge per enfortir la democràcia. És a dir, perquè cap infraestructura, servei públic o privat serveixi d'excusa per rebaixar el valor dels actius imprescindibles per emmirallar-nos, per reflectir-los i sobretot per traspasar a les nostres filles i fills amb el front ben alt Lloret. Lloret de Mar, amb tots els seus grans Grans de Sorra d'Or i Fulles de Llorer! Casinos, gràcies per les vostres idees.